

Justitsministeren (Rytter): Fra Folketinget er hertil oversendt Forslag til Lov om Politiets Ordning. Denne Lov skal opheve og træde i Stedet for Loven af 30. Juni 1919, der indeholder de almindelige Regler om Politiets Ordning, og den skal samtidig afløse den Lovgivning, vi har for de sønderjyske Landsdele, dels den Lov, vi fik i 1920, dels den Lov, vi senere fik angaaende Kommunernes Refusion overfor Staten. Til at forberede dette Lovforslag har der været nedsat en Kommission, som har afgivet en Flertalsbetænkning, hvor Flertallet dog staar delt i to Grupper, og en Mindretalsbetænkning. Det Lovforslag, der blev forelagt, har ikke fulgt noget af de to Forslag, absolut ikke Flertallets, men heller ikke fuldt ud Mindretallets. Spørgsmaalet var nemlig dette: Skal vi ved dette Lovforslag gaa over til at have et rent Statspoliti, det saakaldte Enhedspoliti, eller skal vi opretholde et rent kommunalt Politi, eller skal vi gaa videre i den Retning, vi er inde i, med baade Statspoliti og et kommunalt Politi? Lovforslaget har fulgt den Vej ikke at gaa over til Enhedspolitiet, heller ikke at vende tilbage til det kommunale Politi, men at fastholde Ordningen med et Statspoliti og et kommunalt Politi, idet man samtidig har søgt at faa den skarpe Grænse mellem de to Slags Politi ophevet. Det var nemlig urimeligt for en Politimester, at han havde Statspolitiet til nogle Virksomheder og det kommunale Politi til andre. Det synes rimeligt, at begge Arter af Politi kan anvendes til begge Arter af Virksomhed, baade Ordenspoliti- og Kriminalpolitivirksomhed. Derfor har Lovforslaget bibeholdt den nuværende Ordning, idet jeg mener, det er den bedste Maade at faa et godt Forhold mellem Politi og Befolkning paa, at Kommunerne har en stor, undertiden afgørende Indflydelse paa Politiets Ordning. Foruden dette Hensyn til Beboerne, som for mig har spillet Hovedrollen, er der ogsaa Hensynet til de økonomiske Forhold. Jeg mener nemlig, at Statspoliti vilde blive langt dyrere end kommunalt Politi. Selv om Staten fik en Del af Udgifterne refunderet af Kommunerne — det vilde blive vanskeligt at blive enig om Fordelingen —, vil det for det offentlige blive langt dyrere at have et Enhedspoliti. I saa Tilfælde vilde nemlig Kommunerne ikke i samme Grad som nu være interesserede i ikke at faa for meget Politi. Dette, som var Hovedsynspunktet for Lovforslaget, har selvfølgelig været Grundlaget for den største Diskussion. I Folketinget delte man den Anskuelse, at man ikke skulde gaa over til Enhedspoliti, og jeg haaber, at Landstinget vil stille sig paa samme Maade.

Foruden at tilstræbe, at den skarpe Sondring skal falde bort, har man indført Regler i Lovforslaget, som tilsigter, at Politimesteren faar en større Indflydelse overfor Politiet, end han har i Øjeblikket. Nu er Politimesteren nemlig i mange Tilfælde kun et Gennemgangsled til Statspolitichefen. Man tilstræber her, at Politiet skal decentraliseres saaledes, at Politimesteren kommer til at staa med større Myndighed overfor Politiet, hvad enten det er kommunalt Politi eller Statspoliti. Jeg tror ogsaa, det vil være en hensigtsmæssig Ordning. Derfor er det udtalt i Lovforslaget, at den Virksomhed, som er overladt til det kommunale Politi, er navnlig Ordenspolitivirksomheden, det er det hovedsagelige, men nogen skarp Grænse er der altsaa ikke mellem de to Arter.

Jeg har kun indladt mig paa selve Hovedprincipperne, idet jeg altsaa her forelægger Lovforslaget for Landstinget. Detailler tror jeg ikke jeg behøver at komme ind paa, de har været drøftet saa ofte, ogsaa nu under Debatten i Folketinget. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Inger Gautier Schmit: Den Maade, hvorpaa et Politi udfører sit Arbejde, og den Plads, det indtager i et Folk, er ofte et talende Udtryk for de forskellige Nationers Særprægethed. Ser man paa Politiets Virksomhed paa et enkelt Omraade, f. Eks. Færdselsomraadet, navnlig i de store Byer, da er dette ganske særlig paafaldende. Man ser saaledes aldrig en Politimand i Berlin smile under Udførelsen af sin Tjenestegerning. Fjern, myndig, hævet over Befolkningen, udfører han med Alvor og Grundighed sin Gerning. Han er en iøjnefaldende Skikkelse i Gadens Fysiognomi, han fremkalder Følelsen af Respekt for Øvrigheden, som ikke bærer Sværdet forgæves, men dog tillige en Tryghedsfølelse, en Følelse af, at det ikke kan gaa en helt galt, naar man har ham i Nærheden — naar man da selv holder Trit og Retning og følger de mange Plakat-anvisninger, Adgang forbudt, Indgang til højre, Skridt o. s. v., som kendetegner tyske Færdselsforhold. Politiet bringer sig her stadig i Folks Erindring gennem sine mange Instruksler, og det ejendommelige er, at disse bliver adlyt stilfærdigt og punktligt, thi denne Form for Opsyn og Tilsyn passer nu en Gang for tysk Tankesæt.

I Frankrig, det vil sige i denne Forbindelse Paris, virker Politiet ganske anderledes diskret i hele sin Optræden. Man har her Tillid til Folkets bon sens og lader Tin-